
Running With Those That Can't

<style> .pageContent li img {margin-top: 20px;} </style>

Blížila se desátá hodina. Sobota, 8. 4. 2018. Modrá obloha, slunce svítilo do očí, ale stále bylo příjemně chladno. Lákalo trochu se proběhnout. Nebudete mi věřit, ale stejný nápad mělo víc než 11 tisíc lidí kolem mne. Před Rudolfinem „tam kde jindy tramvaj spěchá“ nešla zvesela kapela, jak se říkalo v jedné školní básničce, ale byl natažen široký červený koberec. Majestátní tóny Vltavy prořizly předstartovní napětí a následujících patnáct minut rychle defilovala vlna všech účastníků v pestrých úborech před mýma očima. All Runners are Beautiful, znělo heslo již 20. ročníku Sportisimo ? Maraton Praha 2018. Nejsem si jista, jestli opravdu všichni byli krásní, ale nejvíc se mi líbil na závěr pelotonu běžící vousatý a trochu zanedbaný dědeček prototypu bezdomovce, který na publikum za mantinely na obou stranách silnice mával vysoko zdviženou francouzskou holí. Za ním ještě přeběhla maminka s běžeckým kočárkem. To hlavní ale mělo teprve přijít.

Na startovní čáře se už totiž připravovali s více než dvaceti vozíky běžci na Running With Those That Can't, tedy s dětmi, které by si bez nich půlmaratón nikdy „nezaběhly“. Je to už devítiletá tradice, kterou zahájil za 3. lékařskou fakultu UK Scott Keel a Petr Oliva. Oba se stali mezitím úspěšnými lékaři, jeden v USA a druhý v Praze. Štafetu Scotta převzal student Honza Pidhorecký, a tak mi to nedalo, abych mu nepoložila několik otázek:

Honzo, kdy se běžel závod Running With Those That Can't poprvé?

- První závod, kterého se čerstvě vzniklá organizace RW TTC účastnila, byl Pražský půlmaratón v roce 2009. Je to přesně devět let od realizace myšlenky dvou studentů 3. LF UK.

Iniciativa tedy vyšla od studentů 3. LF UK.

Kde jste se inspirovali?

- Nápad založit RW TTC vzešla z hlavy studenta 3. LF Scotta Keela. Scott byl v roce 2009 významně pohybově omezen. I když se nejednalo o nic závažného, pochopil na vlastní kůži, jak toto omezení ovlivní běžný život. Pomoc našel u svého spolužáka Petra Olivy, který byl také studentem 3. LF. Společně se rozhodli na tuto problematiku zaměřit a založili organizaci RW TTC. Jejím cílem a myšlenkou bylo zvýšit povědomí o osobách se speciálními a komplexními potřebami a pomoc s jejich integrací do činností každodenního života. Pro naplnění tohoto cíle si zvolili sportovní běžecké události, které doposud tvoří osu aktivit charity.

Kolik startovalo vozíků v prvním ročníku?

- V prvním ročníku se na start postavily dva vozíky - jen s hrstkou kamarádů a nadšenců v roli běžců. V letošním roce to je přes dvacet vozíků a sto dvacet běžců.

Kolik studentů a absolventů 3. LF UK je mezi závodníky letos?

- V letošním roce, stejně jako v letech minulých, se pražského půlmaratónu účastní v pozici aktivních běžců více jak pětadvacet studentů a absolventů 3. LF. Důležité je také zmínit významnou pomoc z řad studentů v pozici dobrovolníků, kteří celou běžeckou sezónu pomáhají. Díky patří také fanouškům a fanyнкám, kteří malé závodníky na trase podporují.

závodníkem?

Kolik běžců běží s jedním dětským

- Počet běžců, kteří se běhů účastní, se závod od závodu liší. Pražský půlmaratón je naší nejvýznamnější akcí, která naláká přes sto aktivních běžců. Společně s nimi je na startu více jak dvacet vozíků. Vozíček se závodníkem společně se šesti až sedmi běžci tvoří skupinku, která společnými silami protne cílovou pásku.

Je o závod z řad postižených dětí zájem?

- Zájem rodičů a především našich malých závodníků rok od roku roste. Pro mnoho z nich je to událost, při které někteří poprvé zažijí závodní atmosféru, dobrodružství, medaili na krku, silné emoce, ale především široký úsměv na tváři. Je to místem, kde se mnozí setkávají se svými sportovními kamarády. Budeme moc rádi, když se tento trend přesune i do jiných měst v ČR, kde působíme.

Kolik se letos bude předávat vozíků rodinám?

- Letos předáváme pět vozíků v celkové hodnotě 200 000 Kč. Společně s budoucími vlastníky absolvují celou vzdálenost 21,0975 km.

handicapovanými dětskými závodníky někde ve světě?

Existuje nějaká podobná akce s

- Téměř po celém světě se v rámci maratonů pořádá i paralelní závod pro hendikepované sportovce. Jedná se však o jiný druh akce. Hendikepovaní sportovci upoutáni na speciální vozíky zde soupeří o stupně vítězů. Jedná se o disciplínu, kterou můžeme najít i na paralympijských hrách. Naše akce je mimořádná v tom, že zapojujeme mnoho našich malých závodníků do společenské události - sportovního klání - bez ohledu na jejich diagnózu či prognózu. Rádi bychom tímto způsobem otevřeli diskuzi o osobách se speciálními potřebami a zároveň je úzce integrovali mezi zdravou populaci. Naším mottem je: "Každý je vítěz," bez ohledu na hendikep. Také mi dovoluňte zmínit, že naše organizace inspirovala nově vzniklou charitu v Srbsku Running Together, kde podobným způsobem pomáhají místním dětem. Přejeme si, aby lidé v sobě našli sílu a čas a podali ruku těm, kteří nemohou.

Mezitím už bylo nejen odstartováno, ale rozjásané děti se se svými běžci vrátily zpět k Rudolfinu. Tam předal ceny vítězům JM pan rektor profesor Zima ve velmi přitažlivých agentských slunečních brýlích spolu se spectabilis panem děkanem prof. Widimským v cyklistickém „Le maillot jaune“ - žlutém trikotu (vedle odstavené kolo nenechalo nikoho na pochybách, že si odskočil z časovky Tour de France), proděkanem Dr. Marxem v britském vycházkovém outfitu na promenádě španělské pláže a doktorkou Svobodovou v zářivě bílých teniskách. Ten den se stali vítězi všichni a zlatý pohár si zasloužil i doprovodující sympatický zlatý retrívr.

Doc. MUDr. Monika Arenbergerová, PhD.